

11.300 kr. Finansieringen findes ved tilsvarende at reducere børnetilskuddet i aldersgruppen 7-17 år.

Vi vil ikke afvise, at forældre på SU har en stram økonomi, men vi vil ikke prioritere denne gruppe ekstraordinært i de kommende finanslovforhandlinger, hvor vi snarere vil prioritere indsatsen for et forbedret sundhedssystem.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Henriette Kjær sætter spørgsmålstegn ved, om det er en svag gruppe, vi har med at gøre her. Jeg kan så citere formanden for SU-Rådet, Jakob Lange, som i Aktuelt den 18. november 1998 sagde, at udeboende studerende under 20 år er ringe stillet økonomisk, men at studerende med børn er endnu ringere stillet. Og vi ser også, at mange studerende dropper ud af deres uddannelser eller forlænger deres studietid på grund af, at de er nødt til at tage mere erhvervsarbejde osv.

Nu, hvor vi ved, at det i Danmark er sådan, at viden og kompetencer og uddannelser og atter uddannelse er grundlag for Danmarks konkurrenceevne, er det så ikke vigtigt for Det Konservative Folkeparti at medvirke til at fastholde så mange som overhovedet muligt i deres uddannelse og også få de studerende igennem uddannelsessystemet så hurtigt som muligt?

Jeg begriber ikke, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det her forslag, for vores forslag er jo netop med til at fastholde i uddannelse og forkorte studietiden.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Da det, jeg fremførte, var på vegne af hr. Jens Heimbürger, skal jeg henstille, at man fører debatten videre i Socialudvalget.

Jeg er ked af det, han kunne ikke være her i dag, men jeg synes, det er mest rimeligt, han selv får lov at svare.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Thorstein Theilgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre:

I SF har vi endog meget stor sympati for det stillede forslag. Det har vi, fordi forældre på SU og selvfølgelig i særlig grad enlige forsørgere på SU i dag er utrolig dårligt stillet rent økonomisk. Selv for studerende uden børn betyder livet på SU ikke et liv i sus og dus, tværtimod.

Men det er indlysende, at der er et skrigende behov for at gøre en særlig og målrettet indsats over for studerende, der også skal forsørge et eller flere små hoveder.

Når det er sagt, bliver jeg nødt til at spørge om enkelte ting i forslaget, som vi i SF ikke umiddelbart kan se logikken i. Det drejer sig for det første om forslagets punkt 4, hvoraf det fremgår, at såfremt forsørgeren eller den ene af forsørgerne modtager børnebidrag, skal det modregnes i det samlede børnetilskud.

SF har mere end svært ved at se logikken i det. Vi taler her om en gruppe forsørgere, der – som det så glimrende er beskrevet i bemærkningerne til forslaget – ikke har ret mange penge at gøre godt med. SF's synspunkt i den sammenhæng vil være, at normalbidraget ikke skal modregnes. Derimod er det o.k. at modregne forskellen mellem normalbidraget og et eventuelt forhøjet børnebidrag i det ekstra børnetilskud.

Derfor mener vi i SF, at en ren modregning, der inkluderer normalbidraget, i og for sig modarbejder mange af de andre fine hensigter i forslaget. Lidt polemisk virker det, som om Kristeligt Folkeparti siger til SU-modtagerne med børn: Vi vil godt hjælpe, men ikke så meget, at det for alvor kan mærkes.

Min sidste bemærkning skal være, at vi kan se, at Kristeligt Folkeparti ikke har et særlig optimistisk livssyn. De afsluttende bemærkninger til forslaget siger jo, at man ikke kan regne med, at forslaget kan samle flertal nu, men at det indgår i partiets forslag til næste finanslov. Det er lidt ærgerligt. Vi kan jo bare vedtage det, og så kan vi sætte en ikrafttrædendato, der hedder 1. januar, og så kan vi bede regeringen om at notere sig, at der var et flertal i Folketinget, der synes, at det her skulle vedtages allerede nu, så folk har mulighed for at planlægge deres økonomi.

Så jeg vil opfordre til meget mere optimisme og meget mere gåpåmod. Vi vil gerne hjælpe med en vedtagelse allerede nu, og så vil vi selvfølgelig, når vi kommer til finanslovforhandlingerne, bede regeringen om at være til at sikre sammen med os – og vi er meget kreative i evnen til at skaffe penge – at forslaget allerede nu vedtages, men med ikrafttræden 1. januar, fordi vi selvfølgelig respekterer, at vi har en finanslovaftale med regeringen i indeværende år, og der er det klart, at man ikke lægger ovenpå ufinansieret. Men når 1. januar kommer, starter der et helt nyt kalenderår.